

COENS, Daniël (Beernem 3 augustus 1938 – Roeselare 15 februari 1992).

Was de zoon van een Sijseelse boer. Coens was lid van de **Katholieke Studentenactie (KSA)**, waar zijn sociale bewogenheid en Vlaamse overtuiging werden gestimuleerd. Onder invloed van zijn retorica-leraar op het Brugse Sint-Leocollege koos hij midden de jaren 1950 voor de nieuwe studierichting politieke en sociale wetenschappen aan de Katholieke Universiteit Leuven (1957-1961). Na zijn studies werd hij eerst navorser (1962-1966) en daarna assistent bij **Frans van Mechelen**. Daarnaast doceerde hij sociologie (1964-1979).

In 1971 ruilde Coens de academische wereld voor de lokale gemeenschap en politiek (**Christelijke**

Volkspartij). Hij werd in dat jaar burgemeester van Sijsele en Kamerlid, in 1974 secretaris van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap en in 1979 staatssecretaris voor sociale zaken en huisvesting van het Vlaamse Gewest in de deelregering van Rika van Ocken. Het jaar nadien werd hij nationaal minister van ontwikkelingssamenwerking.

In 1981 werd Coens nationaal onderwijsminister en was hij de eerste christen-democraat die, 23 jaar na het Schoolpact, het vrijzinnige monopolie op het onderwijsdepartement doorbrak. De communautaire strijd en het eindeloze gehakketak met zijn opeenvolgende Franstalige collega's in de nationale regering vond een voltooiing in 1988, het jaar dat het onderwijs werd gefederaliseerd. Hij verankerde, als Vlaams minister, het nieuwe Vlaamse onderwijsbeleid in talrijke decreten. In zijn hoedanigheid van Vlaams gemeenschapsminister van onderwijs (oktober 1988-januari 1992) was Coens lid van het Comité van Ministers van de Nederlandse Taalunie en in 1990 voorzitter van dit Comité. Als dusdanig zette hij zich in voor een gemeenschappelijk beleid van Nederland en Vlaanderen met betrekking tot de Nederlandse taal en letterkunde.

Coens was, sinds de naoorlogse jaren, een van de weinige federale ministers die opnieuw een IJzerbedevaart bijwoonde (1985); dit tot grote ergernis van zijn Franstalige collega's binnen de minister-raad.

LITERATUUR: H. Gaus (ed.), *Politiek Biografisch Lexicon*, 1989.
POL VAN DEN DRIESCHE